Эўхарыстычнае цуд, які адбыўся падчас Імшы, якую цэлебраваў біскуп Клаўдзіа Гаці, у Рыме, Італіі.

ГІСТОРЫЯ:

11 чэрвеня 2000 года, у дзень Пяцідзесятніцы, падчас цэлебрацыі святой Імшы ў касцёле "Маці Эўхарыстыі" адбыўся вялікі эўхарыстычны цуд.

Я толькі што скончыў прамаўляць формулу кансэкрацыі хлеба, калі з маёй гостіі пачала выцякаць кроў.

Для мяне час спыніўся. Я быў схілены над гостіёй, якую трымаў у сваіх руках, і глядзеў на боскую кроў, якая распаўсюджвалася па большай частцы яе паверхні.

Я застаўся нерухомым на час, які прысутным здаўся бясконцым, бо яны думалі, што мне стала дрэнна, паколькі на маім твары чаргаваліся ўражальная бледнасць і моцнае пачырваненне.

Калі я крыху ачуняў, я павольна ўзняў гостію.

Сярод прысутных узнікла вялікае хваляванне, але ўсё адбывалася ў атмасферы глыбокай засяроджанасці і жывой удзельнасці.

Калі я апускаў гостію, запэцканую крывёю, я ўбачыў у патэне яшчэ дзве вялікія гостіі, якія, як пазней сказала Маці Эўхарыстыі, былі ўратаваныя ад прафанацыі і перанесеныя ў цудатворнае месца, бо "біскуп, візіянерка і члены супольнасці вельмі любяць Эўхарыстыю і гатовыя аддаць жыццё, каб абараніць яе".

Пасля прамаўлення формулы кансэкрацыі віна і ўзнясення келіха я ўзяў патэну, якая ўтрымлівала гостію, якую я кансэкраваў, запэцканую крывёю, і дзве іншыя гостіі, уратаваныя ад прафанацыі, і прайшоў уздоўж лаў касцёла, каб прысутныя маглі ўбачыць іх зблізку, пераканацца ў праўдзівасці падзеі, адчуць водар, які ішоў ад гостіі, запэцканай крывёю, і ў будучыні сведчыць пра цуд, які адбыўся.

Калі я здзяйсняў "ламанне хлеба", кроў працягвала цячы на вачах прысутных. Хоць і з жалем, я быў вымушаны спажыць гостію, запэцканую крывёю, як прадугледжана нормамі 113-116 раздзела IV інструкцый па цэлебрацыі святой Імшы, якія змяшчаюцца ў місале. [1]

Падчас святой Камуніі я адчуў салодкі смак крыві Ісуса і адчуў моцнае цяпло і інтэнсіўны водар, якія напаўнялі мяне знутры.

Гэтым апошнім вялікім эўхарыстычным цудам Бог паставіў свой пячатак на ўсіх папярэдніх, якія былі адхіленыя вялікімі людзьмі Царквы, якія патрабавалі ведаць імя святара, які кансэкраваў гостіі,

[1] Агульнае ўвядзенне да Рымскага Місала, другое тыповае выданне 1975 года; не блытаць з трэцім тыповым выданнем 2002 года, якое мае іншую нумарацыю.

якія Ісус, Маці Божая, святыя і анёлы перанеслі ў цудатворнае месца, уключаючы мноства гостіі, якія пралілі кроў.

Як Ян бачыў кроў і ваду, якія выцякалі з прабітых бакоў Ісуса, так і я, біскуп, пасвечаны Богам, візіянерка Марыса Росі і многія людзі бачылі, як кроў выцякае з гостіі, кансэкраванай мною, і мы можам паўтарыць разам з апосталам: "Той, хто бачыў, дае сведчанне, і яго сведчанне праўдзівае, і ён ведае, што кажа праўду, каб вы паверылі". (Ян 19:35)

alla Cena del Signore.
i peccati del mondo.

